

dubl

1

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

“Ir Petras išli-
pęs iš laivelio, ē-
jo viršum van-
dens, kad ateitų
pas Jėzų. Bet,
pamatęs vėjo
smarkumą, išsi-
gando ir, pradė-
jęs skęsti, sušu-
ko, sakydamas:
Viešpatie, gelbėk
mane! Jėzus, to-
lydžio ištiesęs
ranką nutvėrė jį
ir tarė: Žmogau
menko tikėjimo,
kam abejojai?”
(Mato 14, 29-32)

III GAVĒNIOS SEKMADIENIS.

EVANGELIJA

Luk. 11, 14—28.

ANUO metu: Jēzus išvarē velniā, kurs buvo nebylys. Jam išvairius velniā, nebylys kaibējo, ir minios stebėjosi. Kaikurie jų tarē: Jis išvaro velnius per Beelzebubā, velnių vyriausijī. Kiti gundydami reikalavo iš jo ženkle iš dangaus. Jis, matydamas jų mintis, jiems tarē: Kiekviena karalystē savyje suskilusi bus sunaikinta ir namai grius ant namų. Jeigu gi ir šetonas pats su savim nesutinka, kaip gi išīks jo karalystē? kadangi jūs sakote mane išvarant velnius per Beelzebubā. Jei aš išvarau velnius per Beelzebubā, per ką išvaro jūsų vaikai? Todėl jie bus jūsų teisėjai. Bet jei aš išvairiau velnius Dievo pirštu, tai Dievo karalystē tikrai pas jus atėjo. Kuomet stiprusis apsiginklavęs sergi savo kiemā, ramybėje lieka visa, ką jis turi. Bet jei stipresnis už jį užėjęs apgali jį, atima visus jo šarvus, kuriais pasitikėjo ir išdalina jo grobį. Kas ne su manim, tas prieš mane; ir kas nerenka su manim, tas barsto. Nešvarioji dvasia, išėjus iš žmogaus, vaikščioja sausose vietose, ieškodama atilsio: neradus ji sako: Grišiu į savo namus, iš kur išėjau. Atėjus ji randa juos išluotus ir papuoštus. Tuomet ji eina pasiima su savim septynias kitas dvasias, piktesnes už save ir įėjusios jos gyvena tenai. Ir taip paskui darosi tam žmogui blogiau, nekaip

LEKCIJA

Efez. 5, 1—9.

BROLIAI: Būkite Dievo sekiotojai, kaip mylimiausieji vaikai, ir elgkitės meilėje, kaip ir Kristus mus mylėjo ir pats save davė už mus Dievui atnašą ir auką meiliam kvapui. Paleistuvystė ir bet koks susitepimas ar godulystė tenebūna nė minima jūsų tarpe, kaip pritinka šventiesiems; nei begėdystė, nei paikos šnekos, nei juokavimai, kas nepritinka, bet velyk dėkojimas. Nes žinokite ir supraskite, kad nevienas paleistuvis, ar suteptas, ar gobšas, juk tai yra stabmeldystė, neturi Kristaus ir Dievo Karalystėje tėvainystės. Niekam nesiduokite suvedžioti savęs tuščiais žodžiais, nes dėl tų dalykų Dievo rūstybė ateina ant netikėjimo vaikų. Nebūkite jų dalininkai. Kitados jūs buvote tamsybė, dabar esate šviesa Viešpatyje. Elgkitės kaip šviesos vaikai. Nes šviesos vaisiai apsireiškia visokių gerumu, teisybe ir tiesa.

pirma. Tai jam sakant, atsitiko kad viena moteriškė iš minios, pakeldama balsą, jam tarē: Palaiminta iščia, kuri tave nešiojo, ir krūtys, kurias žindai. Jis atsakė: Beje, palaiminti, kurie klauso Dievo žodžio ir laikosi jo.

Tą ką žmogus nepaiso jis greitai užmiršta.

LAIVAS — THE SHIP, published weekly by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter July 12, 1921 at the Post Office at Chicago, Ill., under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$3.00 yearly. Single copy 5c.

MALDOS APAŠTALAVIMAS

Bendroji intencija kovo mėnesiui, 1940 m., Šventojo Tėvo Pijaus XII-to paskirta:

Prieš Modernias Tikybines Klaidas

Kai kurios šių dienų klaidos, prieš kurias reikia Krikščionišką Tikėjimą apginti, yra tokios senos, kad net siekia žmonijos istorijos pradžią, tačiau jos šiandien skelbiamos kaip naujenybės. Tikėjimo dalykuose jos apima išsiplėtusį neigimą Viešpaties Dievo, mūsų Sutvėrėjo, Užlaikytojo ir Atlygintojo, neigimą Kristaus Dievystės, jo Apreiškimo tiesos, jo Bažnyčios įsteigimo. Moraliuose dalykuose tos klaidos apima medžiaginių daiktų garbinimą, baisų turtų godumą, pasilinksminimų ne saikų troškimą, tiek kad net šalina kiekvieną mintį apie amžinybę. Socialinėje srityje jos yra pastatę žmogų kaip nepriklausomą net nuo Dievo valdžios, arba jį yra pažeminusios iki visai nesvarbaus išdievintos valstybės sustvėrimo.

Kokios bus mūsų apsigynimo priemonės? Pirmiausia ir svarbiausia turi būti nesibaigianti, pilna pasitikėjimo malda vienybėje su Bažnyčia. Prie šios maldos mes turime jungti uolų veikimą ir gynimą Dievo ir Kristaus Bažnyčios teisių. Šių priemonių protingas žinojimas turi vadovauti šiam uolumui. Krikščioniškos pamaldumo ir gailėstingumo įstaigos, katalikiškas auklėjimas, ir katalikiškoji spauda turi būti remiama ir palaikoma. Žodžiu, katalikiškoji akcija vienybėje su mūsų vyskupais turi būti kiekvieno kataliko gyvenimo susirūpinimas.

Ypatinga Misijų Intencija Kovo Mėnesiui, 1940 metams:

Už Misijonierius ir jų Bendradarbius

ŠV. KIRILIUS ALEKSANDRIETIS

Kovo 18 d.

Šv. Kirilius gimė 315 m. Įšventintas kunigu po ilgų Šv. Rašto, Bažnyčios Tėvų ir pasaulinių rašytojų studijų, jis pasišventė mokymui katekumenų besiruošiančių priimti krikščionišką tikėjimą. Šiam darbui vadovavo Maksimas, Jeruzalės vyskupas, kurio vietą Kirilius užėmė 350 m. Cezarėjos Arijoniškas arkivyskupas išvijo jį iš savo vyskupijos, apkaltindamas jį Bažnyčios turtų aikvojimu, nors Kirilius tik buvo kai kuriuos papuošalus pardavęs neturtingų sušelpimui. Grįžo bet ir antru kartą buvo eretikų Arijonų išvarytas. Prie imperatoriaus Julijono jis vėl grįžo į Jeruzalę, ir ten matė Julijono bergždžias pastangas atstatyti žydų didžiąją šventyklą. 367 m. imperatorius Valensas jį trečią kartą ištrėmė, bet po kiek laiko leido jam grįžti. Šv. Kirilius mirė 386 m.

LAVYBA

Erezijos Nekentimas. — Eretikas pats sau sprendžia ką jis tikės, vieton priimti visą Kristaus ir jo Bažnyčios mokslą, ir tokiu būdu jis atmeta tiesą ir priima klaidą. Erezijos nekentimas sutvirtins mūsų tikybės dvasią ir mūsų švento tikėjimo meilę.

NURODYMAI PROMOTORIAMŠ Kovo mėnesiui, 1940 m.

GRANGUS PROMOTORIAU:

Sužadinti kituose pamaldumą prie mūsų Dieviško Išganytojo Švenčiausios Širdies būtinai reikalinga, kad pats degtumei tuo uolumu. Senas priežodis sako, kad niekas negali duoti to ko pats neturi. Todėl jeigu mes norime kitus padaryti uolius Švenč. Jėzaus Širdies reikalų sekėjus, tai mes patys turime juos uoliai sekti. Bendradarbiavimas kaip Promotoriai šio pamaldumo skleidime yra tikra katalikiškos akcijos priemonė. Popiežius Pijus XI, tas didysis katalikiškos akcijos promotorius, pasakė, kad tam pirmučiausia reikalingas yra asmeninis šventumas.

Iš to matome, kad svarbi dalis tikro Promotoriaus pareigų yra patikti Švenč. Širdžiai pamaldžiu gyvenimu. Toks gyvenimas mums laimi Dievo malonių, kurios padaro sekmingomis mūsų pastangas skėisti pamaldumą prie Švenč. Jėzaus Širdies. Be šio būtino dalyko mūsų žodžiai nieko nepaveiks. Tada mes pasidarome, kaip šv. Povilas sako, "kaip žvangantis varis ir skambantis kimbolas" (1 Kor. 13, 1).

Šis kovo mėnesis, šv. Juozapo mėnesis, to švento Patrijarko gyvenimas mums duoda paakstinimą ir paspirtį mūsų asmeniniam šventumui. Jo gyvenimas turi mus pakstinti žengti pirmyn asmeniniame šventume delto, kad toks šventumas labai supuola su tuo paprastu, paslėptu gyvenimu, kurį didesnė žmonijos dalis turi vesti. Šventumas nėra kokių neprastų

dalykų išpildyme, bet paprastų kasdieninių dalykų nepaprastai gerai padaryme.

Išorėje šv. Juozapo gyvenimas buvo paprastas neturtingo darbininko paslėptas gyvenimas. Jisai nenustebino pasaulio, nei savo tautos, kokiais iškalbos, politikos ar profesijos pasižymėjimais. Išskyrus jo artimus kaimynus, nebūna kas pažinojo jį. Kaip nežinomas darbininkas jis stropiai dirbo, kad galėtų aprūpinti savo žmoną ir jos Sūnų, su kuriais jis gyveno mažame namelyje nedideliame miestelyje. Taip į jį žiūrėjo pasaulis, kurį tik išorinis pasisekimas stebina. Tačiau Dievas kitaip manė. Dangaus akimis žiūrint, ta kukli dailydės dirbtuvėlė ir tas mažas namelis, buvo vieta kur nuostabiausias gyvenimas ėjo, nes asmeninis šventumas tų asmenų kurie ten gyveno, ir tobulumas su kuriuo jie pildė Dievo šventą valią kiekviename mažmožyje, buvo aukščiausiame laipsnyje.

Šv. Juozapas gyveno, dirbo, vien dėl Jėzaus ir Marijos, tuomi pildymas valią Dangiško Tėvo, kuris jį pastatė globotoju įsikūnijusio Dievo Sūnaus ir Dievo Motinos, Panos Marijos. Jo visi darbai, žodžiai ir mintys buvo dėl jų gerovės. Bandykime sekti tą intencijos grynumą kasdien gyvendami mūsų "Rytinio Aukojimo" dvasioje. Tą intencijos grynumą savo veiksmuose mes įgysime jeigu kaip šv. Juozapas visados gyvensime Dievo akyvaizdoje. Mes visados esame Dievo akyvaizdoje bet mes tą užmirštame. Stenkimės dažnai Dievo akyvaizdą prisiminti.

KAI MOTINA MELDŽIASI

V IENO apskrities miesto klebonijoj suskamba telefonas. Vikaras prieina prie triūbelės: “Kas čia”.

“Ligoninė. Mirštąs ligonis skubiai reikalauja kunigo”.

Vikaras tuojuau išsirengė. Laiko daug nebeliko. O ten gal gami žmogus, kuris tik mirties valandoj saukiasi kunigo. Ak, tie žmonės, žmonės! Vikaras juos gerai pažįsta: kol jie sveiki tebėra, atrodo, kad nepažįsta kunigo, kartais net juos gerokai pašnežia, skaito laisvamaniškus šlamštus, kur jie visokiais būdais dergiami. Bet kai giltinė pažiūri į akis, tuomet jiems kunigas yra reikalingiausias žmogus, geriausias prietelus, kuriam gali atverti savo širdį ir atpasakoti visą gyvenimą.

Vikaras greitai pribuvo. Vos tik atvėrė ligoninės duris, ligonis pradėjo šaukti:

“Kunige, aš esu blogiausias žmogus pasauly!”

“Manau, kad taip nėra”, pastebėjo vikaras.

“Tikėk man, kunige! Aš noriu jums visą tiesą pasakyti. Aš esu pasileidėlis, paskutinis pasileidėlis. Nėra tokio biauiaus darbo, kurio aš nebūčiau padaręs. Aš suvadžiciau kiekvieną, kurį įstengiau suvadžioti. Esu sėdėjęs kalėjime,

Melskimės kasdien, ypač kovo mėnesį, prašydami iš šv. Juozapo, kad jis mums išprašytų grynios intencijos, Dievo akyvaizdos prisiminimo malonę. Maldaukime iš jo malonės mirti kaip jis mirė — ant Jėzaus ir Marijos rankų.

plėšęs, apsmeižęs. Bet taip aš negaliu mirti, negaliu. Padėk man, kunige, padėki Dabar mane apleido visi draugai. Labar aš supratau, kad visa, ką jie sakė, buvo kvailystė).

“Nesijaudink, miegas drauge, viskas bus gerai”, ramino jį vikaras, artindamasis iškausyti ligonio išpažinties. “Supranti, apie ką dabar eina dalykas. Visą mes atlikim ramniai, tik nebijok, aš tau padėsiu”.

Po valandos ligonis mirė. Savo sielą sutaikė su Dievu. Karčiai gailėdamasis jis išpažino savo nuodėmes.

Vikaras išėjo namo. Jo širdis buvo pilna džiaugsmo, kad dar paskutinę valandą galėjo geibėti vargšui ligoniui. Eidamas pro šventorių, jis užsuko į parapijos bažnyčią padėkoti Dievui už kunigo pašaukimą. Retai jam taip tenušvinta kunigystės grožis, kaip šiandien. Jis jautėsi lyg skenduolį paskutiniam akimirksny iš šelstančių bangų ištraukęs.

Sekantį rytą kažkas smarkiai pabeldė į jo duris. Įėjo nepažįstamas vyras ir pasisake esąs mirusiojo brolis. Valandėlę kunigas tyrinėjančiai žiūrėjo į rimtą nepažįstamojo veidą. Tai buvo tas pats veidas, tos pačios akys. Bet taip pat pažymėtos nupuolimu, apie kurį jis vakar girdėjo. Atrodė, kad jis buvo sukrėstas dėl brolio mirties.

“Ponas kunige, ar negalėčiau iš tamstos trumpai išgirsti, kaip mirė mano brolis? Už tai aš būčiau tamstai labai dėkingas. Dar malo-

niau būtų, jei tamsta apie tai parašytum laiške ir vargšai mūsų motinai”.

“Mielai, ponas! Prašau tik duoti adresą”.

Skausminga išraiška, kurią kunigas pastebėjo vyriškio veide, tariant jam motinos vardą, paskatino kunigą smulkmeniškai išsiterauti apie motiną ir brolių.

Nepažįstamasis valandėlę susimąstė ir pradėjo pasakoti:

“Liūdna istorija kurią dabar nuo manęs girdėsit. Mes esam kilę iš neturtingų namų. Mūsų tėvas buvo geras žmogus o motina labai pamaldi. Ji neleisdavo mudviejų su broliu eiti į pasilinksmimus, bet visuomet ragindavo eiti į bažnyčią ir melstis. To mudu negalėjome pakęsti. Vieną naktį pabėgome slapta ir išvykome į platų pasaulį. Niekas nežinojo, kur mudu gyvenom ir kaip mudviem sekėsi. Nė laiško niekuomet tėvams neparasėme. Bastēmės po visą Lietuvą. Pagaliau apsistojome Klaipėdoj. Čia išnokome šaltkalvių amato. Mudviejų gyvenimas nebuvo geras. Giliai tikinčiu niekuomet mudu nebuvo. Skaitėme, kas tik papulė į rankas. Blogų raštų įtakoje užgesa paskutinė tikėjimo kibirkštėlė mūsų širdyse. Mudu visur lankēmės. Draugavome su nupuolusiom moterim, nesigėdijom jokios nuodėmės. Ištikrųjų tai buvo gyvuliškas gyvenimas. Ir mudu viens antram pažadėjome, kad mirties valandoj nė vienas nekviesime kunigo. Bet štai brolis, kuris ir už mane buvo palaidėsnis, prieš mirtį atsivertė. Aš to nesuprantu. Taip tvirtai

buvome pasižadėję nešauktis kunigo, tačiau brolis tai padarė. Ištikrųjų man tai yra mįslė”.

“Ar manai, kad tavo brolio širdy nebebuvo užsilikę jokio kilnaus troškimo?” paklausė kunigas. “Gal būt jis nebuvo jau taip sugedęs, kaip pats manai. Dažnai žmogaus sie'oje rūseną dar turėto tikėjimo į Dievą kibirkštėlė. Mirtis ar kitas koks didelis pergyvenimas ją įpučia į didelę liepsną”.

“Aš nemanau, kad jame būtų užsilikusi tikėjimo kibirkštėlė. Apie tikėjimą jis visada išsitaravo su panieka ir pašaipą. Bet štai ką aš turiu pasakyti: namuose motina niekada nepaliovė meldusi už mus abudu, nors mes jai nedavėme jokio gyvybės ženkle. Taip — geroji motina dieną ir naktį savo maldomis kreipėsi į dangų už mudu! Mama, geroji mama...!”

Ir žemai nulenkę vyras savo galvą. Iš jo akių ant žemės riedėjo karštos, kaip perlai, ašaros.

“Ž. P.”

A. † A.

Tėvų Marijonų Bendradarbių
Dr-jos Amžina Narė

MARIJA MARKŪNAS

Užnigo Viešpatyje vasario m. 1940 m., Hartford, Conn.

Tėvai Marijonai už jos sielą atlaikys dvejas šv. Mišias: vasario 28 ir 29 dd., 1940 m. Bendradarbių draugijos nariai prašomi už jos sielą sukalbėti dalį šv. ražančiaus, Dievo gailestingumo išprašyti.

Teilsisi ramybėje!

KATALIKŲ PADĖTIS VOKIETIJOJ

Nors pasaulio spauda mažai ką teparašo apie Vokietijos katalikus, tačiau ateinančios žinios yra labai liūdnos. Vienas asmuo, apvažiavęs prieš porą mėnesių didelę Vokietijos dalį, rašo laiške iš vienos pietų Europos valstybės:

“Tūkstančiai areštuotų, šimtai sušaudytų, mišionai beteisių. Valdžia nori ir siekia įvairiausiomis priemonėmis visiško krikščionybės likvidavimo. Taigi, dabar kovoja prieš du frontus: vidaus ir išorės. Daugelis ir mūsiškių (vieno vienuolyno) narių sėdi šaltosiose. Vienoje vietoje visi namų nariai. Žymesniems tėvams uždrausta sakyti pamokslus. Jaunimas — klierikai — kariuomenėje. Jei nori sužinoti smulkmenų, pasiskaityk bet kurį pagonų misijų laikraštį. Visi laukinių žmonių žiaurumai, klasa, kerštas, vagystės, melas ir t. t. yra ir modernų pagonų krašte. Nėra nė vieno Dievo įsakymo, kurio Vokietijos valdžia nebūtų viešai sulaužiusi”.

Dėl vokiečių šnipų akylumo negalime nurodyti nei laiško autoriaus, nei šalies iš kurios jis yra rašytas, nei nurodyti kalėjimuose kenčiančių vienuolių vardo. Nėra vienuolyno, kurs Vokietijoje neturėtų kalėjimuose savo narių. Paprastai paima žymiausius kunigus. Daug ir iš pasauliečių kunigų ir žmonių kenčia kalėjimuose ir koncentracijos stovyklose.

Iš visko matyti, kad Vokietijos naciai ir Rusijos naciai ir Rusijos bolševikai lenktyniuoja, kurie daugiau išžudys dvasiškijs ir tikinčiųjų, kurie greičiau likviduos krikščionybę.

Bet... greičiau jie patys žlugs, negu krikščionybę nugalės.

Tiesa, dar daug išžudys, daug skriaudų pridarys Katalikų Bažnyčiai ir visiems krikščionims, bet savo ušibrėžto ir tikslo visoje pilnumoje nepajėgs atsiekti.

Bolševikai Sovietų Rusijoje per 22 metus didžiausiu inirtimu kovojo prieš tikėjimą, persekiojo ir žudė, bet tikėjimas Rusijos žmonėse ir šiandien tebėra gyvas. Jis pasiliks gyvas ir Vokietijoje, nežiūrint kaip ilgai, kaip žiauriai jį persekios naciai.

Darbščiam Geriau Sekasi

Šv. Tėvas Leonas XIII dirbo daug pats ir iš kitų darbo reikalo. Kartą pastebėjęs, kad jo knygynas yra netvarkoje, pasikvietęs savo knyginką paklausė: “Kiek monsijorui reikalinga laiko knygynui sutvarkyti? — “Mažiausiai penkiolika dienų, Šventasis Tėve”. — “Aštuonių užteks. Pagaliau įrodysiu Tamstai, kad per tą laiką darbas galima padaryti”. Ir Leonas XIII įsakė tarnui atnešti kopėčias. Knyginkas nusteбęs žiūrėjo, manydamas, nejaugi senelis ištengs laiptoti kopėčiomis. Kai tarnai su kopėčiomis grįžo, šv. Tėvas tarė: “O dabar, monsijore, pasiliksi čia, kol knygynas bus sutvarkytas. Tarnas užrakino duris. Valgi Tamsta gausi čia pat pasikirtu laiku”. Tai taręs, išėjo, Knyginkas liko užrakintas knygynė. Po šešių dienų darbas buvo baigtas.

Mūsų Misijonieriai Argentinoje

JAU metai suėjo kaip trys Amerikos Marijonų lietuviai misijonieriai išvyko į tolimąją Argentiną darbuotis tos šalies lietuviams. Po aštuoniolikos dienų jūrų kelionės jie pasiekė uostą, tos šalies sostinę — miestą Buenos Aires. Tai pats didžiausias miestas Pietų Amerikoje; gyventojų jame 2,200,000. Lietuvių tame mieste esama apie 12,000, bet jie labai pakrikę po plačiuosius to didmiesčio plotus. Visi jie yra darbo žmonės; jų didelė dauguma suvažiavo po Didžiąjam karui, kuomet Amerika uždarė ateiviams duris.

Miestas Buenos Aires ir jo apylinkės — tai lygūs laukai, derlingo juodžemio, vien žole apaugusi; tos žemos lygumos vadinamos prerijomis, arba vietos kalba — pampas. Visoje keletos šimtų kilometrų apylinkėje — nei kalnų, nei miškų, vien žemos drėgnos lygumos, tik labai retai kur spoksančiu ūkininko žemu, plokščiu stogu gyvenamųjų namelių. Laukuose gano si didelėmis bandomis, po keletą šimtų, galvijai, arba avys. Ūkininkai savo galvijų į tvartus niekad nevaro, nes jų nei neturi. Klimatas, net žiemos laiku, nėra žiaurus, tat tvartai nei nereikalingi. Galvijai maitinasi vien lauko žole ir ūkininkai juos laiko beveik išimtinai vien mėšai, kuri daugumoje parduodama Britanijai. Galvijų priežiūrai daug darbininkų nereikia, tik keletos raitelių apsaugai nuo vagių ir galvijų nuvarymui prie geležinkelio parduoti.

Juodžemis labai derlingas, nei

trašų nereikalingas. Gerai uždera kviečiai, kukuruzai, linai. Klimatas karštas, ir kadangi vietiniai žmonės žemdirbyste tingi užsiimti, tą darbą daugiau atlieka atėjūnai iš Europos.

Lietuviai vengia ūkio darbų, nes savo ūkiui įsigyti reikia nemažo kapitalo, o dirbti pas ūkininką tai labai nepastovus darbas, nes darbymečiui praėjus reikia grįžti į miestus, ir, koliai atsiranda kitas darbas, pritrūksta taupmenų ir maistui.

Dauguma Buenos Aires miesto lietuvių dirba mėsos šaldytuvuose, tenai vadinamų "frigorifikais". Yra keletas labai smulkių lietuvių krautuvėlių. Amatninkai, kurių čia iš lietuvių labai maža, pragyvena neblogai, bet paprastai darbininkai taip mažai uždirba, kad žmoniškai pragyventi iš algos negalima. Vėdusieji, vyras ir žmona, yra priversti abudu ieškotis darbo.

Mūsų broliai, lietuviai išėiviai Pietų Amerikoje kenčia labai skaudžias gyvenimo sąlygas ir daug jų, kurie tik turėjo iš ko, grįžo atgal į daug laimingesnį gimtinį kraštą, bet dauguma, dėlei savo neturto turėjo pasilikti skursti sau nepalankiame krašte.

Dabar Argentinoje esama apie 35,000 lietuvių. Iš priežasties savo didelio skurdo, jie ligi šiol neturi nei vienos savos bažnyčios ir dabar nepajėgia pasistatyti nei vienos. Net jie neišsigali nei kunigų sau išsilaikyti. Todėl keletos lietuvių kunigų bandymas tenai apsigyventi neturėjo pasisekimo.

Marijonų Vienuolija pakartotinai maldaujama, tenai metai atgal

Sniego ir ledo kalnai Ohio upėj prie Cincinnati. (Acme telephoto;)

pasiuntė savo tris lietuvius misijonierius bet kuomet jie nuvyko, tai nerado nei lietuvių bažnyčios, nei namo kunigams gyventi, nei žemės sklypo reikalingoms parapijos pata.poms statyti. Kadangi patys lietuviai dėlei neturto gyvena susigrūdę, visa šeimyna viename kambaryje, tat, atvykusieji kunigai misijonieriai turėjo kreiptis prieglaudos į vietos žmones — ispanus.

Po dviejų mėnesių gyvenimo prie ispanų salaziečių, lietuviai misijonieriai susirado išnuomavimui keturių kambarių namelį, neturtingoje miesto dalyje, kame lietuviai tirščiau gyvena. Namelio viename kambaryje įsitaisė kopyčią Mišioms laikyti, kitą kambarį panaudojo priėmimui žmonių ir zokristijai, o likusiuose dvejuose apsigyveno trys kunigai. misijonieriai. Virtuvėlė, sulig tos šalies netur-

tingų šeimų papročio tapo įrengta atskiroje būdelėje lauke.

Prie gyvenimo nepatogumų misijonieriai galėjo priprasti, bet namo nuoma pasirodė labai brangi; daug brangesnė negu Amerikoje. Mat, už tą primityvį, miesto pakraštyje keturių kambarių namelį reikėjo mokėti nuomos į mėnesį 145 pizas, t. y. \$34.00. Tas mūsų misijonieriams yra nepakeliama našta, kadangi iš gaunamų pajamų nėra galimybės jos padengti.

Bendrai, katalikų parapijos Argentinoje pajamų kaip ir neturi. Prireikus statyti ar taisyti bažnyčią vietos kunigai kreipiasi į pažįstamus pasiturinčius žmones. Jokių duoklių už suklus bažnyčioje, nei mėnesinių mokesčių parapijos išlaikymui nėra. Todėl kunigų ir kitų bažnyčios tarnų algų nėra nei galimybės mokyti. Kunigo

1085289

svarbusis pajamų šaltinis tai gautoji auka Mišių intencijai.

Kuomet kunigas per vieno mėnesio 30 dienų laikę Mišias (jei nesirgo ir jei kasdien galėjo gauti aukas po vieną dolerį), tai per visą mėnesį galėjo gauti \$30.00; to gi neužtenka nei nuomai apmokėti, (nes nuomai kas mėnuo po \$34.00). Tat, kitoms išlaidoms: vyrėjui alga, maisui, važinėjimams, drabužiams, paštui, gydytojams ir t. t. reikia šauktis paramos prie prietelių ir giminių, ar eiti į skolą.

Prie senų vietos ispaniškų parapijų Argentinoje šalia bažnyčios yra ir namas kunigams gyventi, tai gi nuomos mokėti nereikia. Lietuvių misijonieriams Argentinoje reikės greitu laiku įsigyti savo bažnytėlę pamaldoms ir gyvenamasis namas kunigams. Savos bažnytėlės neturint, yra neįmanoma lietuvius į pamaldas sutraukti, nei galima tikėtis sekmingos pastoraacijos. Kadangi Argentinos lietuvių dauguma per daugelį metų gyveno be pamokslų, be išpažinties, be savo dvasios vadų, o bolševikų agitacijos, net apmokamos, ten buvo apsieiai, tat, suprantama, daugelio lietuvių katalikų nuo tikėjimo taip atšalo, kad juos ir sugražinti sunku. Mūsų misijonierių laukia labai sunkus ir ilgas pasiaukojimo darbas.

Nuvykusieji lietuviai misijonieriai Argentinoje, sunkių to krašto sąlygų prispausti, prašosi Amerikos lietuvių skubios pagalbos pastatymui pirmos lietuvių misijų bažnytėlės Argentinoje, kad jie galėtų išvystyti savo misijonierišką uolumą. — gelbėti brolius lietuvius katalikus nuo supagonėjimo,

kuriuos dar galima išgelbėti.

Aukas pirmajai Argentinos lietuvių misijų bažnytėlei galima įteikti per Marijonų Vienuolynus Chicago, Ill. ir Thompson, Conn., arba per lietuvių katalikų laikraščių redakcijas, arba pasiųsti tiesiog Argentinon, adresu:

Padres Marianos
Bno. Rivadavia 2199
Valentin Alsina, Avall.
Buenos Aires Argentina.

Dabar Argentinoje darbuojasi trys lietuviai misijonieriai: kun. Antanas Andriušis, MIC. iš Chicago, Ill., kun. Kazimieras Vengras, MIC. iš Boston, Mass. ir kun. Jonas Kamandulis, MIC. iš Brockton, Mass. Be to, kun. Jonas J. Jakaitis, MIC., kaip tik baigs rinkliavas lietuvių bažnyčiose, grįš į Argentiną pradėti bažnyčios statybą.

Lai kiekvienas lietuvis patrijotas pagal savo išgalės duosniai paaukoja pirmosios lietuvių bažnyčios Argentinoje statybai, nes tuomi padarys didelį gailęstingumo darbą mūsų vargstantiems broliams — seserims Argentinoje, ir palengvins tenai nuvykusiems mūsų misijonieriams darbą.

Kas laimi savo gyvybę, praras ją, ir kas dėl manęs prapuldytų savo gyvybę, atras ją. Mato 10, 39.

“KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS”

Marijonų Bendradarbių Savaitinis laikraštis.

Marijonų Bendr. mokestis ir

“Laivas” metams — \$3.00

Svetur metams \$3.00 Atskiras num. 5c
Vien laikraščio “Laivo” pren. met. \$2.00

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Tel. Canal 7790

MARIJONŲ BENDRADARBIŲ SEIMO PROTOKOLAS

(Tęsinsys paskutiniame numeryje tilpusio straipsnio "Marijonų Bendradarbių Seimas Pavyko").

Sekė centro valdybos raportai, kuriuos patiekė kun. J. Mačiulionis, MIC. ir kun. J. Dambrauskas, MIC.

Sekė iš kolonijų Marijonų Bendradarbių skyrių raportai ir sveikinimai:

1-mas skyrius, Melrose Park, pirm. Kazimieras Kantaustas sveikino su auka \$25.00.

2-skyrius, North Side, pirm. Antanas Bacevičius su auka \$13.00.

5-tas skyrius, Marquette Park, pirm. Aleksandra Pukelienė su auka \$110.00.

8-tas skyrius, Town of Lake Petronelė Turskienė su auka \$50.00. ir Amžino nario \$50.00; bendrai — \$100.00.

19-tas skyrius, West Side, Ciprijonas Druktenis, su auka \$150.

21-mas skyrius, Cicero, pirminkė Kotryna Sriubienė su auka \$75.00.

26-tas skyrius, Dievo Apvaizdos parap., pirm. Pranciška Ivanauskienė, su auka \$60.00.

35-tas skyrius, Brighton Park, Pirm. Pranas Vaičekauskas, su auka \$50.00.

Marijonų Bendradarbių apskritys per kun. J. Dambrauską, su auka \$50.00.

Po skyrių raportų ir sveikinimų sekė referatas gerb. kun. Juozo Vaško, MIC., Aušros Vartų parapijos klebono.

Po referato sekė diskusijos. Po diskusijų sveikinimo kalbas pasa-

kė: L. Šimutis, dr. A. Rakauskas ir dr. K. Pakštas.

Po šių sveikinimo kalbų sekė antras referatas Eduardo J. Kubaičio ir adv. J. Grišiaus sveikinimas.

Oro paštu Marijonų Bendradarbių seimui, sveikinimas iš Pietų Amerikos:

Didžiai Gerbiamieji bei Gerbiamosios, susirinkę svarstyti ir pasiūlyti naujus darbus, ir užsibrėžti kelrodį ateityje dar daugiau jų nuveikti, malonėkite priimti mūsų prašymus, bet nuoširdus linkėjimas ir leiskite mums maldauti Aukščiausiąjį laiminti Jūsų planus ir stiprinti Jūsų jėgas juos įvykinti.

Tėvai Marijonai, Bnč. Rivadavia 2199, Valentin Alsina, Avell., Buenos Aires, Argentina.

Kun. A. Andriūšis, MIC.

New Britain, Conn.

TT. Marijonų Bendradarbiai.

Gerbiamieji:

Gaila, kad aš negaliu pribūti ant seimo, bet vistiek priimkite mano linkėjimus.

Sveikinu seimo delegatus linkėdama Jums kuo geriausio pasisekimo ir pridėdu auką \$10.00.

Su pagarba,

Ono kadzevičienė

1940 m. vasario m. 2 d.

Didžiai Gerbiamiems

Tėvams Marijonams ir

Tėvų Marijonų

Bendradarbiams

Gerbiamieji:

Nuoširdžiai sveikiname Trylik-tąjį Tėvų Marijonų Bendradarbių seimą! Aukščiausias ir toliau te-

daugina, testiprina Jūsų eilės, ir telaimina visą darbuotę.

Šia proga maloniai kviečiame Jus visus — atstovus ir svečius į Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų vakariene, sekmadienį, vasario 25 dieną, 6 valandą vakare, Akademijos salėje. Lauksime Jūsų.

Dar kartą linkime seimui geriausių sekmių!

Su gilia pagarba,

**Šv. Kazimiero Seserys,
Motina Maria**

Šiuos visus prisiūstus sveikinius seime perskaitė sekretorė Sofija Kanapeckienė.

Sekė mandatų komisijos raportas:

CICERO, ILL. — Visų Šventų Moterų ir Vyrų dr-ja — atstovai: O. Daujotienė, O. Kajonienė, V. Grigaliūnas, aukų \$2.00.

Marijonų Bendradarbių 21-mas skyr. — atstovai: J. Motekaitis, O. Rimkienė, K. Sriubienė, Mankienė, A. Valančius; aukų \$75.00.

Moterų Sąjungos 2 kp. — atstovai: A. Johnsonienė, E. Brazauskienė, M. Lukauskienė, O. Samsonaitė, B. Palubinskienė; aukų \$4.

Lietuvos Vyčių 14 kuopa — atstovai: B. Rinkus, Marija Rakas, Em. Vaitiekus; aukų \$2.00.

Šv. Antano dr-ja — atstovai: J. Mikolainis, A. Zakaras, Lazdauskas; aukų \$5.00.

Šv. Pranciškaus Tretininkų dr-ja — atstovai: M. Laurinaitienė, O. Kajonienė, Jad. Rimkienė, Ag. Daujotienė, R. Valančienė, K. Andrulaitienė; aukų \$3.00.

Labdarių 3 kuopa — atstovai: A. Jovarauskas, Ed. Misius, O. Misišienė, aukų \$5.00.

Federacijos 12 skyrius — atsto-

vai: A. Valančius, Ona Antanaitienė; aukų \$5.00.

Apaštalytės Maldos dr-ja — atstovai: A. Stulginkas, O. Šlickienė, O. Mankienė, K. Leketienė, V. Petrauskienė; aukų \$5.00.

Šv. Kazimiero Rėmėjų 9-tas skyrius — atstovai: L. Šeputienė, O. Saliukienė, A. Milašienė, A. Jaukšienė, O. Manikenė; aukų. \$2.

Gyvojo Ražančiaus dr-ja — atstovai: E. Urbonienė, Ag. Rakauskienė, R. Baližentienė, M. Pugždienė, J. Čiasas, Ieva Naurskienė, O. Sasnauskienė; aukų \$5.00.

A. L. R. K. Moterų Sąjogos 48 kuopa — atstovai: P. Zakarienė, M. Česienė, M. Vaičiūnienė; aukų \$3.00.

Šv. Motinos Dievo Sopulingos dr-ja — atstovai: O. Reikauskienė, K. Žvibienė, Mag. Paseckienė; aukų \$5.00.

MARQUETTE Park: — Marijonų Bendradarbių 8 skyrius — atstovai: R. Andreliūnas, P. Gailius, Ad. Rimidaitė, P. Šnekutienė, V. Vileikienė, P. Vaišvilienė, A. Jonaitienė ir A. Pukelienė; aukų \$110.00.

Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų 8 skyr. — atstovai: J. Štoškienė, B. Lazdauskienė, T. Petroškevičienė, M. Varkalienė, S. Urbienė; aukų \$5.00.

Šv. Barboros dr-ja — atstovai: T. Goberienė, ir E. Domidavičienė; aukų \$5.00.

Apaštalytės Maldos ir Tretininkų dr-ja — atstovai: J. Žalanda, T. Petroškevičienė. aukų \$5.00.

Labdarių Sąjungos 23 kp. — atstovai: S. Staniulis, B. Nenartonis, E. Andreliūnienė; aukų \$3.00.

TOWN OF LAKE — Marijonų Bendradarbių 8 skyrius — atsto-

vai: J. Ragauskienė, M. Jurkienė, V. Mašlauskienė, O. Landienė, P. Turskienė; aukų \$50.00 ir amžina narė su \$50.00; viso bendrai \$100.00.

Šv. Pranciškos Rymietės dr-ja — atstovai: S. Kanapeckienė, V. Katauskienė, J. Stoškienė; aukų \$5.00.

Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų 1 skyrius — atstovai: J. Vietienė, O. Landienė ir P. Turskienė; aukų \$3.00.

Moterų Sąjungos 21 kuopa — atstovai: O. Sriubienė, P. Turskienė, J. Aitutienė; aukų \$3.00.

LRK. Susivienijimo 105 kuopa — atstovai: J. Brazauskas, J. J. Grišius, V. Katauskienė; aukų \$3.00.

Labdarių 1 kuopa — atst.: M. Sudeikienė, K. Piekaitienė, O. Sriubienė; aukų \$3.00.

C. Y. O. jaunimo draugija, aukų \$5.00.

BRIDGEPORT — Šv. Onos Parnų ir Moterų dr-ja — atstovai: E. E. Stanevičienė, A. Auksutienė; aukų \$5.00.

Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų 2 skyrius — atstovai: J. Šliogeris, Rumbinienė, Šimaitienė, U. Gudienė; aukų \$3.30.

Labdarių Sąjogos 5 kuopa — atstovai: O. Paliliūnaitė, O. Kazlauskaitė; aukų \$3.00.

Šv. Jurgio parap. Sodaliatės — atstovai: O. Antikauskaitė, O. Kazlauskaitė; aukų \$3.00.

Šv. Petronėlės dr-ja — pirmin. K. Dausinas, rašt. A. Laurinavich; aukų \$4.07.

DIEVO APVEIZDOS PARAP. — Marijonų Bendradarbių 26-tas skyrius — atstovai: Pr. Ivanauskienė, O. Bukantaitė, T. Kikienė,

M. Bukantienė, Bankevičienė, J. Kikas; aukų — \$60.00.

Apaštalytės Maldos atstovės: O. Jucevičienė, B. Juozalienė, O. Zdanevičiūtė; aukų \$4.00.

Šv. Antano iš Padvos dr-ja — atstovai: Ant. Grišius, Liud. Tamašauskaitė, M. Bankevičienė; aukų \$3.00.

Šv. Onos dr-ja — atstovai: Uršulė Jucienė, Ona Bankevičienė; aukų \$3.00.

Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų 5 skyrius — atstovai: Laurynavičienė, J. Žimančiūtė, Ona Kalas; aukų \$5.00.

BRIGHTON PARK. — Marijonų Bendradarbių 35 skyrius — atstovai: M. Navickienė, St. Visockienė, T. Atroškienė, K. Gedminienė; aukų \$50.00.

WEST SIDE. — Marijonų Bendradarbių 19 skyrius — atstovai: C. Druktenis, D. Gasparkienė, P. Šliogerienė, A. Radzevičius, M. Stumbrienė; aukų \$150.00.

Maldos Apaštalytės atstovai: P. Kalnienė, V. Kerpauskienė; aukų \$3.00.

Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų 10 skyrius — atstovai: M. Dobrovolskienė, K. Urbonienė, K. Šliogerienė; aukų \$3.00.

Aušros Vartų Moterų ir Merginų dr-ja — atstovai: O. Maištininkė, M. Aitutienė, D. Gasparkienė, O. Budaitienė; aukų \$3.00.

Aušros Vartų Treininikių dr-ja — atstovės: El. Morkevičienė ir Mar. Petrauskienė; aukų \$3.00.

L.R.K. Susivienijimo Am. 100 kuopa — atst. J. Petraitis.

(Bus Daugiau)

Pasaulyje

Naciai Pripažįsta Lenkų Kunigų Sušaudymus

Vokiečių autoritetai tyli apie paskelbtą iš Vatikano memorandą, kad naciai šaudo lenkų kunigus užgrobtose Lenkijos teritorijose. Kadangi iškeliamų kaltinimų neužgina, tad kalti pripažįsta.

Naciai aiškinasi, kad jie nemato skirtumo tarp lenkų pasauliečių ir kunigų, jei pas juos atrandama ginklų ir amunicijos.

Sako, kunigiški rūbai kunigo negali apsaugoti, jei jis nusižengia įstatymams, jei daro sąmokslus prieš Vokietijos valstybės autoritetus.

Naciai Užgrobia Bažnytines Savastis

Šv. Seštas yra painformuotas, kad Bohemijos Moravijos protektorate naciai užgrobia čekų katalikų bažnytines vyskupų savastis. Savastys priklauso Bažnyčiai, vyskupai gi jas tik globoja.

Pranešta, kad protektorate 70 kunigų areštuota ir dar didesnis jų skaičius yra koncentracijos stovyklose.

Kardinolas Hlond Kaltina Nacius

Lenkijos primas kardinolas Hlond, Poznanės arkivyskupas, pakartoja naciams keliamus kaltinimus.

Jo Eminencija pareiškia, kad iš Vatikano skelbiami raportai apie lenkų persekiojimus ir žudymus yra teisingi. Raportai liečia tik laikotarpį iki pereinamojo gruodžio 31 d. Sausio mėnesiu nacių smurtas prieš lenkus dar labiau pasmarlintas.

Lietuvoje

Muzikos Žinios

Daugiau muzikos kūrinių ėmė leisti ir Šviet. Ministerija, tik kiek vengiama platinti ir knygynuose randi tik pavyzdžius. Iš pastarųjų leidinių paminėtini: komp. Juozo Tallat-Kelpšos vienam balsui su fortepijonu "Septynios liaudies dainos" ir komp. Juozo Karoso vienam balsui su fortepijonu "Septynios liaudies dainos."

Gražų darbą pradėjo Lietuvių Muzikų Draugija, leisdama "Muzikos Barų" priedu mūsų kompozitorių muzikos kūrinių. Prie kiekvieno numerio išėina po vieną leidinį. Jų išėjo apie dvidešimt. Iš jų pastarųjų leidinių paminėtini: muziko Konrado Kavecko giesmė mišriam chorui "Dievo Motina Marija." T. Brazio giesmė mišriam chorui "Sveika, marių žvaigždė;" J. Bielionio liaudies dainos lygių balsų chorui "Rugiapiūtės daina" ir "Verpėjos daina" ir J. Naujelio pomirtinis kūrinys "Du preliūdai." Numatą šį tą išleisti ir vilniečio lietuvių Juliaus Siniaus kūrinių.

Kariuomenės šventė

Minint Lietuvos kariuomenės metinę šventę pirmą kartą Vilniuje, amžinoje Lietuvos sostinėje, čia suruoštos didžiulės iškilmės, į kurias buvo atvykęs pats kariuomenės vadas, generolas Stasys Raštikis.

Surengtame viešame šventės minėjime Lietuvos kariuomenę jos vado asmenyje sveikino Vilniaus lietuvių, gudų ir žydų atstovai.

Brazilijoje

Naujas Kunigas

Sao Paulo, klierikas vienuolis V. Štatas, kaip teko patirti, baigs kunigų seminarijos mokslą ateinančiais metais ir bus išventintas į kunigus.

Mūsų tautietis V. Štatas bus bene pirmasis lietuvis kunigas Brazilijoje, baigęs čia vietoje mokslus.

Klierikas V. Štatas ateinančių metų pradžioje žada atvykti į Sao Paulo atstogų.

Bendruomenės susirinkimas

Villa Zelinoj įvyko Bendruomenės susirinkimas, kuriuo darbų tvarkoj buvo: pranešimai apie praeitų metų veiklą, sudarymas p. anų šių metų veikimui ir rinkimas bendruomenės valdybos.

Iš valdybos ir revizijos komisijos pranešimų paaiškėjo, kad Bendruomenė progresuoja. Veikimas plečiamas visomis kryptimis. Bendruomenės išdo apyvarca per vienuolika mėnesių pasiekė virš 20 kontų. Katalikų Bendruomenė yra tikrasis lietuvių katalikų centras kur koncentruojasi ir suaugusių ir jaunimo ir vaikučių organizuotas veikimas.

Suteikė Parapijinės Bažnyčios Teises

J. E. Sao Paulo Arkivyskupijos arkivyskupas Dom Josė Gaspar Allon seca e Silva, didelis lietuvių katalikų prietelius, lieuvių katalikų bažnyčiai Vila Zelinoj suteikė visas parapijinės bažnyčios teises. Tai yra didelis lietuvių katalikų laimėjimas.

Nauja Draugija

Villa Zelinos lietuvių bažnyčioj vieną sekmadienį buvo išpūdingos iškilmės. Aštuoniolika vyresniųjų ir 26 jaunesnės lietuvaitės įstojo Marijos Dukterų Draugijon. Po šv. mišių buvo įteiktos juostelės draugijos narėms. Gražų išpūdį darė, kai virš 50 lietuvačių, šv. mišių metu, ėjo prie šv. Komunijos, apsirengusios baltomis suknelėmis ir su velionais ant galvų. Po pamaldų buvo mokykloj susirinkimas.

Ši nauja draugija daug prisidės prie lietuviško jaunimo religinio susipratimo pakėlimo.

Dainavo Per Radio

Gruodžio 8 d. Bendruomenės jaunučių choras, vadovaujamas Seselės Marcelinos, dainavo per stipriausią pietų Amerikoj radio stotį "Excelsior". Nors dar tik pirmas bandymas, tačiau gerai pasisekė. Stotis perdavė labai aiškiai. Viso sudainavo 4 dalykus.

A. † A.

Tėvų Marijonų Bendradarbių Dr-jos Garbės Narė

PETRONIJA VOLONGEVIČIENĖ

Užmigo Viešpatyje sausio 31 d., 1940 m., Stoughton, Mass.

Tėvai Marijonai už jos sielą atlaikys dvejas šv. Mišias: vasario 26 ir 27 dd., 1940 m. Bendarbių draugijos nariai prašomi už jos sielą sukalbėti dalį šv. ražančiaus, Dievo gailestingumo išprašyti.

Teilsisi ramybėje!

~~44465~~

1085289

Draugo Spaustuvės Mašinų Fondas

Kadangi su Naujais 1940 Me-
tai mūs vienintėlis katalikų
dienraštis "Draugas" išeina kas-
dien padidintas 8 puslapių, taigi
būtina, kad "Draugo" spaustuvė
įsigytų naują moderniausią **Inter-
type** mašiną, kuri kainuos \$8,000.

"Draugo" Bendrovės direkto-
riai nutarė steigti "**Draugo**"
Spaustuvės Mašinų Fondą.

Aukotojai, kurie "Draugo"
Spaustuvės Mašinų Fondui įneš
\$100.00 bus įrašomi į "**Draugo**"

Bendrovės Garbės Narius; b) gaus
mūsų dienraštį "Drauga" iki mir-
ties dovanai.

"Draugo" Labor Day (Rugsė-
jo 2) Piknike bus duodama 1940
Naujais De Soto Automobilius lai-
mėjimui. Šio pikniko pelnas ski-
riamas "Draugo" Spaustuvės Ma-
šinų Fondui.

"Draugo" darbininkams atima-
ma teisė laimėti šią De Soto au-
tomobiliaus dovaną.

Visus kviečiame prie šio "Drau-
go" Spaustuvės Mašinų Fondo
prisidėti pagal išgalės.

Kun. J. Mačiulionis, MIC.,
"Draugo" Administratorius

Draugo 1940 Metų Garbės Rėmėjai

Tėvų Marijonų Kongregacija	\$100.00.
Jo Malonybė Prelatas	
Kun. M. Krušas	\$100.00.
Kun. H. J. Vaičiūnas	\$100.00.
Kun. Ig. Albavičius	\$100.00.
M. Šveikauskas	\$100.00.

Kun. J. Vaitekūnas	\$105.00.
Kun. Pr. Juras	\$100.00.
O. ir A. Kasputis	\$100.00.
Jonas Brenza	\$100.00.
B. ir J. Naujokai	\$100.00.
A. Lesčinskienė	\$100.00.
N. N. Bulvariškis	\$100.00.

Tėvų Marijonų Misijos Gavėnioje

Vasario 26 — kovo 3 dd. — Ci-
cero, Ill. — kun. Juozas Dambrau-
skas.

Vasario 26 — kovo 3 dd. — Lo-
well, Mass., kun. K. Matulaitis.

Vasario 26 — kovo 3 dd. — Šv.
Kazimiero parapijoje. Philadel-
phia, Pa. — kun. Jonas Vosylius.

Kovo 3 — 5 dd. — Pittston, Pa.
Kun. dr. Juozas Vaškas.

Kovo 4—10 dd. — Šv. Jurgio
parapijoje, Philadelphia, Pa. —
kun. dr. K. Matulaitis.

Kovo 4—10 dd. — Athol Mass.
— kun. dr. Juozas Pauliukonis.

Kovo 10—12 dd. — Dievo Ap-
vaizdos parapijoje, Chicago, Ill.
kun. dr. Alfonsas Jagminas.

Kovo 11—17 dd. — Šv. Jurgio
parapijoje, Philadelphia, Pa. —
— kun. J. Vosylius.

Kovo 11—24 dd. — Šv. Jurgio
parapijoje, Brooklyn, N. Y. —
kun. Adomas Morkūnas.

Kovo 11—24 dd. — Maspeth,
N. Y. — kun. Vincas Andriuška.

Kovo 11—24 dd. — Bayonne,
N. J. — kun. dr. K. Matulaitis.

Kovo 11—24 dd. — Newark, N.
J. — kun. J. Dambrauskas.

Kovo 16—24 dd. — Šv. Jurgio
par., Detroit, Mich. — Kun. dr.
J. Pauliukonis.